

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Continuatio || Consiliorum || Sapientiæ, || Sive || Axiomatum || Salomonis -
Maxime Necessariorum Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; Cum
Reflexionibus Sup hac Axiomata

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

VIII. Mundum tradidit disputationi eorum, ut non inveniatur homo opus, quod
operatus est Deus ab initio usque ad finem. Eccl. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37901

REGULA OCTAVA.

Mundum tradidit disputationi eorum, ut non inveniatur homo opus, quod operatus est Deus ab initio usque ad finem. Eccl. 3.

PARAPHRASIS.

Deus reliquit Mundum disputationi Sapientum, sed nemo eorum penetravit, per conjecturas, secreta sua Sapientia, quam ipsis noluit esse notam.

REFLEXIO.

Dixi, ut addiscas id, quod lex Naturæ te docet. Ipsa est, quæ te non mittendo ad scholas antiquorum & novorum Interpretum, tibi explicat principaliora Physicæ mysteria; Quod facit, dum monstrando tibi cælum & terram, atque alias creaturas, tibi annunciat quod & illæ sint opera alicujus infinitæ potentia, faciendo te legere

gere prima verba Testamenti Creatoris scripta super solem & Astra; *In principio Deus creavit caelum & terram.* In principio Deus qui fuerat, creavit id quod nondum fuerat.

Cujuscunque qualitatis etiam & quamcunque excusationem aut negligentia, aut multitudo negotiorum tibi proponere possent, non mitte studere huic Philosophiae honorabilius est, quam scire, & de illa loqui, & nihil facilius quam addiscere. Omnia quae à te expetit, dum tempus tibi superest, aperias & aspicias mundum. *Peto Nate, dicitur ut in caelum & ad terram aspicias, & omnia quae in eis sunt, & intelligas ex nihilo fecit illa Deus.* Mi fili, unam peto gratiam, ut contempler caelum & terram, & ut sinas tuam mentem illa luminaria, quae secum ingredi scientiam, devotionem & humilitatem.

Aperi oculos Christiane, contemplare & contemplando tres sume prima sit, te ipsum per proprios oculos

...os aspicere, vel per relationem fide-
...um testium cognoscere diversas res, quæ
Deus formavit in unoquoque elemento,
& unaquaque parte hujus Universi.

Secunda sit, considerare per sapientes
reflexiones id, quod est rari & admira-
bilis in qualitatibus & proprietatibus
uniuscujusque rei ; id quod terra, flu-
via, fontes, metalla, animalia, plantæ,
& aliarum productiones uniuscujusque Pro-
vinciæ habēt singularitatis & curiositatis.
Uno verbo omne id quod hic inferius
notatu dignum vident oculi hominum, su-
mendo curam hæc omnia sciendi, si est
possibile, & formandi in tua mente tan-
quam aliquem thesaurum, vel tanquam
aliquam impenetrabilem scaturiginē na-
turalium curiositatum, quæ occasionem
dabunt illis, qui te audient, dicere id
quod antiquitus de aliquo magno Rege
dictum fuit: *Impletus est quasi flumen sa-*
pienciæ : quod nempe in conversationi-
bus exeat de suis labiis unus fluvius sci-
entiarum, & una infinitudo pulchrarum re-
rum, quæ illos rapiunt in admirationem.

Tertia sit, notare in unaquaque harum
Liber II. d ad

admirabilium & differentium raritatum, Al
 differentia signa Potentia & Pulchritu
 dinis Dei; & hæc notando, fines proce
 dere cor tuum ad dulcedines, & acco
 ctus suæ Gratia, qui te usque ad illu
 elevabunt, & in his admirationis & a
 moris raptibus exclamare facient con
 Davide: O Domine, ô Deus Deo
 rum, quam es admirabilis, quam subli
 mis & incomprehensibilis in tuis cogita
 tionibus, quam profundus in tuis inveni
 tionibus, quam potens in tuis actioni
 bus! quam es magnificus, amabilis, &
 adorabilis! *Potentiam tuam, & inveni
 tionem tuam usque in Altissima, qua
 stant magnalia: Deus quis similis tui?*

Ecce characterem veræ Philosophia
 terminandi suas speculationes per ad
 Amoris divini, & per incrementa sci
 entia.

Character verò falsæ & corruptæ Phi
 losophia est terminare suas specula
 tiones per incrementa præsumptionis
 ignorantia, & reddere Philosophia
 magis superbum & cæcum, quam
 erat antequam studisset.

Alia iterum differentia harum duarum Philosophiarum ita contrariarum, est, quod illa ad quam addiscendam ego te invito, occupetur circa contemplationem & admirationem ejus, quod Deus nobis monstrat de suis operibus, & quod altera occupetur circa voluntatem videndi id, quod Deus non vult, ut videamus, & quod nostris oculis debet esse absconditum.

Mirabilis res! Sapientia divina abscondit in suis productionibus certa secreta, quæ judicavit inutilia esse, ut illa sciamus; Philosophi verò hujus ultimæ Scholæ sumunt sibi labores ea rescindi, & hoc quidem pro pœna, quòd Deus permittat, ut hunc laborem sibi sumant, & se puniant ipsimet, dum vitam suam transigunt currendo in aliquo obscuro labyrintho, & quærendo id quod nunquam invenient.

Revera hoc quærent; nam omnes labores suorum studiorum diu noctuque tendunt, ut contentur visum suum usque ad medium existentiarum ducere, & usque ad fundum substantiarum; ut inveniant, quæ sint hæc secreta myste-

d a

mysteriosa Creatoris, studio abscondit
 sub æternis obscuritatibus, ut dicat
 quid de illis sentiant, & postea defra-
 dant id quod de illis dixerunt, & quom-
 admodum ponunt mundum in medio
 eorum, sumunt sibi laborem, per hoc
 conflictus academicos honorem obte-
 nendi unus super alterum, quod melius
 divinaverint, & melius cognoverint et
 iam contra ipsam voluntatem Dei, et
 tiones & causas sui Regiminis & my-
 ria suæ Providentiæ.

Propterea Salomon pronunciauit
 morabilia verba citati textus. *Mundum
 tradidit disputationi eorum.* Deus
 relinquit Reges agere, & exercitus con-
 tum millium hominum circa aliquam
 civitatem, aut aliquam particulam ter-
 ræ; relinquit pariter agere integrum
 Collegium Doctorum ratione abstru-
 athomi, & permittit ut hi homines
 pientes cum pertinacia jam à tribu-
 quatuor mille annis velint concipere
 visibilitatem absconditam in puncto
 cuius actus, aut causam motus Solis
 vel Oceani, dum tam regulariter ag-
 tur, v
 bus; A
 ab uno
 vel an
 maru
 lum,
 minia
 nos m
 omnes
 res, &
 hoc U
 nis au
 imagin
 misceat
 tum be
 & inqu
 vanitas
 num c
 sarrum
 perbia
 vincan
 int ver
 Pule
 quod P
 necè in
 mandu

ur, vel motum Animalium in suis cursi-
bus; An sit una grandis Anima extensa
ab uno angulo mundi, usque ad alterum;
vel an sit una multitudo parvarum ani-
marum indivisarum, cæcarum & volati-
lium, quæ ubique circumvolant, quæ o-
mnia movent, & quæ per suos perpe-
tuos motus producant omnes actiones,
omnes clangores, lucem, colores, odo-
res, & omnes figuras, quæ apparent in
hoc Universo absque aliquo usu ratio-
nis aut aliqua intelligentia, vel aliqua
imaginatione, aut vita, quæ se illis im-
miscat. Omnia hæc, exclamat Salomon,
tam bene quam labores ambitiosorum,
& inquietudines ac curæ avarorum, sunt
vanitas vanitatum, infirmitates homi-
num cum pertinaciâ obediendi Somniis
suarum passionum, & somniis suæ su-
perbiæ, transigendo suam vitam, ut con-
vincant alios homines, quod somniave-
rint veritatem.

Pulchrum dictum Sancti Augustini,
quod Pythagorici, & Democratici se tam
sece in suis cubiculis applicent ad for-
mandum suas speculationes & particu-

d 5 lares

lares stultitias, ut convenient postea in suis congressibus & collegiis, afferant sibi in suis disputationibus unus alter, quod sint stulti.

Disputa cum illis super illorum propositionibus & thesibus, vel potius crece te cum illis pro recreatione & detractione tuorum seriorum laborum.

Non possumus negare, quod aliquis homo prudens sit sapiens, dum ita disputat cum aliquo Amico, non praesumendo aliud, quam se exercendi, & causandi tali Amico pœnam se defendendi, vel ipsum constringendi ad relinquendam aliquam inadæquatam sententiam. Sed non crede, quod taliter disputare, ludere, aut joculari sit esse magnos Philosophos. Hoc revera perfecte nunquam erimus, quam Philosophia Angelorum in Cœlis est hic in terris noster labor, & Philosophia hominum noster lusus & nostra detractione.

REG